

Kayık

– AhmetÇELİK · 07 Nisan 2012

Durgun hava bekledim çok sert esen yel çıktı
Arkamdan kucaklayıp görünmez bir el sıkı
Aramıza Ya Rabbi köprü kurdum sel yıktı
Bedenden kayık yaptım kürekle varamadım.

Bunca zahmetten sonra tüm tarlaya kül ekti
Dursun dediğim anı kocaman bir fil çekti
Sanki yatak değişti yolda giden nil sekti
Bu vücut hareminde kendime yaramadım.

Tahmini mesafeye metre dedim mil oldu
Sevdiğim mübarekte sade yüze çil doldu
Kapanınca pencere güneş vurdu tül soldu
Gönlümün radarında ben aşkı taramadım.

Yiyecek bolluğunda etrafına kil saçar
Çok zaman didişmekten canı yanar dil kaçır
Bülbül unutsa bile her seherde gül açır
Kanatınca dikenler yarimi saramadım.

Samimi duygularla şip şirin bir il bakar
Aydınlık sokakları ışık veren pil yakar
Sular büyük rahmetken insan boğan göl sakar
Eşbah ile ervahı kendimce karamadım.

Yıkmak için barajı üç parçaya böl bendi
Leylasız yolculukta bir mecnunu çöl yendi
"Ölmeden evvel ölün" hitabında öl dendi
Muhteşem dürülmüşü benden ayrı aramadım.

03.04.2012

Ahmet Çelik

Ceyhan